

Stropi de iubire

Cârdei V. Mariana

În superba mănăstire
ei credință și-au jurat,
inimile lor bat tare,
preotul i-a cununat.

Fericită, zâmbitoare,
ea se sprijină de el
cu-n buchet de orhidee
și pe deget cu inel.

Joseph este mândru tare,
de parcă ar fi un prinț,
protejând-o-n a lui brațe
de privirile fierbinți.

Și iubita lui Susanne
îl privește cu ardoare,
este toată-mbujorată
și frumoasă ca o floare.

Ea aruncă acum buchetul
și îl prinde vara ei,
toți nuntașii o adoră,
când dansează pentru ei.

French-Cancan-ul îi inspiră,
deși este demodat
că fetițele-s frumoase
și la dans i-au invitat.

Tortu-n foc de artificii
apărut din întuneric,
reușește să inspire
fastul în splendoarea serii.

Tot alaiul cântă-n cor:
„La mulți ani și fericire mirilor!”

Fug ascunși în limuzină
spre căsuța din poveste,
ce-i așteaptă primitoare,
cu perdele la ferestre.

Peste mări și peste țări
își petrec luna de miere
doar ei doi și Cupidon,
lună de plăcere.

S-au întors din nou acasă
că aici e cuibul lor,
se iubesc și-s fericită
că sunt mama lor.

Le doresc din al meu suflet:
„Multă fericire,
o viață ca-n povești,
plină de iubire!”